

1974

NEW HOPE

Het werk van Continental Sound kreeg een nieuwe uitbreiding, nu voor jeugd, in 1974 toen New Hope kwam (jongerenmuziek). Drie maanden lang gaven ze overal concerten in koffiebars, scholen, kerken en zalen. Deze toernee werd in nauwe samenwerking met YfC opgezet. De Lindenhorst vormde de uitvalsbasis van de groep met als tourmanager John Oostdijk. Het eerste Ahoy-Reliconcert als slot van hun toernee trok gelijk al een paar duizend bezoekers. Een single kwam ook voor die gelegenheid uit.

Deze New Hope-tour was een ongehoord succes. Vele jongeren kwamen tot bekering!

's Zomers gingen er drie groepen Continental Singers op stap met de Reli-Musical 'Share'.

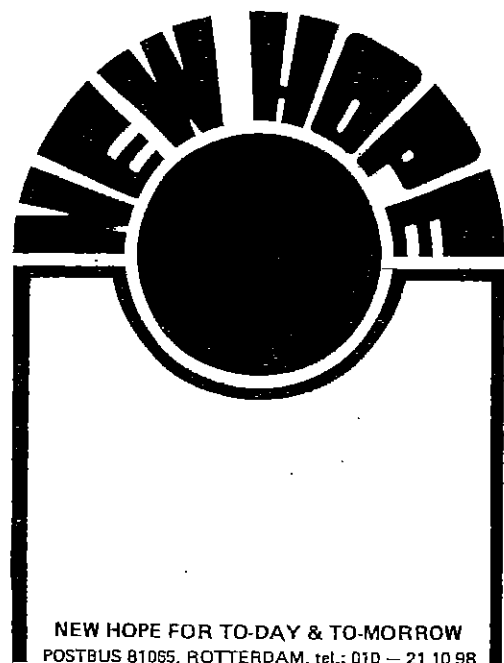
Merv & Merla Watson kwamen met de zang- en expressiegroep Shekinah. Dit betekende de doorbraak voor dans in de eredienst en stimuleerde de lofprijzing enorm.

Vele mensen mochten zo bereikt worden.

In het najaar kwam Choralerna uit Zweden, een dynamisch geluid, een andere sound. Zij kwamen met 'Living Water' en 'Let's celebrate', dat overal goed overkwam. Jammer alleen dat het optreden op de One Way Day een beetje de mist inging. Dat jaar kwam er een nieuwe loot aan de Continental stam, namelijk de muziekuiteverij: 'het gedrukte en gezongen evangelie'. Begonnen werd met de import van zoveel muziekboeken als er maar te vinden waren om daarmee vernieuwend te kunnen werken. Dat dat lukte is nu te merken aan het repertoire van veel gospelgroepen en gemeenten.

hoeveel honderduizenden jongelui hebben niet het Evangelie gehoord dankzij New Hope?

1974 Zeven USA-parallel tours. (Reli-musical Share).

Drie naar Europa. **Doelenconcert. New Hope, de professionele rockband van de CS komt naar Europa, nieuwe doorbraak. Eerste Ahoyconcert. Ook Choralerna, Shekinah komen via Continental Sound. Continental Sound start muziekuiteverij en platenmaatschappij.**

VOORSPOED

Leen werd full-time. Alles draaide goed. Een andere flat was gehuurd als kantoor. Er werden nog twee meisjes aangenomen en we hadden twee vertegenwoordigers op de weg. Het was een heel bedrijf en er gebeurde veel om alles draaiend te houden. Ik schrijf bewust bedrijf, want de activiteiten werden zo veelzijdig. De gospelmuziek was in opkomst zo rond '74.

Concerten werden goed bezocht, vooral de jongere generatie was blij met de gospelmuziek. Eindelijk gebeurde er iets nieuws. Men mocht klappen en springen en vrolijk zijn. Naast heel goedlopend concertbezoek werden ook de platen en boeken goed verkocht. In deze jaren '73-'76 was er zeker leiding van de Heer, hoewel we daar soms wat minder bewust mee bezig waren. Ik had het soms moeilijk met de kritiek van mensen. B.v. de jaren dat New Hope ook op toernee kwam: een groep jongens met moderne en voor die tijd 'harde' gospelmuziek. Oudere christenen waren in verwarring, dit kon toch niet goed zijn?

Kon dit tot eer van God zijn? Dit werd vaak in ons oor gefluisterd. Ik moet zeggen dat Leen immuun was voor dit soort oorblazerij. De weg van Leen met God was en is niet afhankelijk van meningen van mensen. Voor mij was de mening van mensen juist wel belangrijk. Dat dat in mijn leven een niet goede, dominerende positie had, zou ik 10 jaar later moeten ontdekken.

Daarover verderop iets meer. Terug weer naar New Hope. Dankzij New Hope, hun vele school- en avondconcerten, kwamen vele jongeren tot geloof. De concerten liepen dus goed, ook waren de groepen en artiesten, die we lieten komen volslagen onbekend: Children of the Day, Second Chapter of Acts, Jamie Owens, Jimmy Owens, Barry McGuire, etc. Dankzij ons innoverende werk werd de muziek gemeengoed voor kerken en kringen. Naast vele plaatselijke concerten volgden ook grote concerten in Ahoy met zo'n 6000 bezoekers. Alles ging dan ook werkelijk goed en financieel alles naar wens. Koren vroegen veel advies, er waren studiedagen en zelfs hadden we een

full-time Amerikaanse muziekpedagoog. Nieuwe eigen produkties werden gestart b.v. Kom Tezamen, waar ik zelf in het begin nog in meegezongen heb. Dat was heel leuk. Jongeren uit vele verschillende kerken, ieder week-end repeteren. Doordat we gezinsuitbreiding kregen, moest ik stoppen. Leen was maar wat trots op het komende derde kind. Alles ging dus voor de wind. De omzetten van onze platenafdeling zorgden ervoor dat alle activiteiten onbekommerd konden draaien. Doordat onze kennis vermeerderde, werden we misschien wat eigenwijs en waren we er niet op voorbereid dat het ook wel eens mis zou kunnen gaan. Eind 75 kwamen er problemen met het platenlabel. De aanleverende firma was benaderd door anderen en besloot met hen verder te gaan. Onze pioniersfunctie werd blijkbaar niet door iedereen gewaardeerd. Van de ene op de andere dag werd de aanlevering gestopt. Van de ene op de andere dag zaten we ook zonder inkomsten. Onbegrip en verwarring bij onze medewerkers. Een afschuwelijke tijd brak aan. Mijn vader, de toenmalige secretaris van het bestuur, ontraadde ons om een rechtszaak te beginnen, waarvoor we hem nog steeds dankbaar zijn. Alle medewerkers moesten vertrekken. Wat een ellende. Nu terugziend waren ook deze situaties van belang om ons te vormen en God gebruikte het allemaal om ons op de plek te kijken, die Hij voor ons in petto had.

In 1974 stond dit interview in de Rotterdammer. Men kan zeggen dat ons doel en visie behoorlijk zijn bijgeslepen in de loop der jaren.

Wij organiseerden ook mee aan dit grote tear-fund concert met Cliff Richard Ook iets uit de oude doos

DE ROTTERDAMMER
1974 Oplage 35 876

Doelstelling van management-bureau Continental Sound Evangelische communicatie door middel van muziek

ROTTERDAM — Het begon vijf jaar geleden in 't klein. De inmiddels verhuide koordirigent Jan Visser van de Christ Ambassador's kreeg in het voorjaar van 1969 een brief van een bevriende Amerikaan met de vraag: The Continental Singers willen naar Nederland. Kun jij iets regelen? Jan Visser kon dat wel, en zo kwam het Amerikaanse koor naar Nederland. Niet dat alles nou zo professioneel geregeld was; er moest wel eens iets geïmproviseerd worden. Maar voor de rest ging het van een leien dakje: de opvang en begeleiding van de zangers van overzee. Een zo kwam van het een het ander en zo bestaat de Stichting Continental Sound nu een jaar of vijf.

Van het amateurisme van de eerste tijd is niets meer over, daarvoor heeft Leen La Rivière wel gezorgd. De stichting (die trouwens pas in 1970 werd opgericht) is zo professioneel als het maar kan, compleet met vaste krachten en een twintigtal part-timers. Maar de doelstelling is wel eender gebleven: Evangelische communicatie bevorderen door middel van muziek. Leen La Rivière is 'de baas' van de stichting. Een gewezen onderwijzer die de eerste jaren part-time voor Continental Sound werkte, maar die vorig jaar zijn lessen eraan gaf om in het 'management' te duiken. Hij vertelt wat de stichting Continental Sound doet: in bewoordingen waaruit de met succes afgekende cursussen management en media-planning blijken

geworden, zegt Leen La Rivière zelf ook. 'We streven constant naar perfectie, want als je iets niet goed brengt kun je het beter helemaal niet brengen. Je hebt een naam te verliezen'. Dat streven naar perfectie blijkt ook uit het beleid van de stichting. Voor een concert — of een punt — komen alleen die groepen in aanmerking die een uitstekende kwaliteit hebben. Waarbij de doelstelling van de stichting primair blijft: de evangelische communicatie. Toch wijzen we ook groepen af waarvan we zeker weten dat ze volledig staan achter wat ze zingen. Maar dan hebben ze kwalitatief nog een te laag peil. In zo'n geval begeleiden we de groep; we geven aanwijzingen op muzikaal en technisch gebied. We laten niemand in de kou staan'.

Het spijt Leen La Rivière maar hij vindt dat de Nederlandse groepen 'georganiseerd' moeten worden. 'We moeten ons een beetje behouden, maar ik weet niet precies hoe dat komt, maar ik denk dat het aan de traditie ligt. Amerika bijvoorbeeld heeft een gospel-traditie, dat kun je niet ontkennen.' Niettemin heeft hij goede hoop dat het Nederlandse geestelijke lied-nieuw stijl zich kwalitatief in de komende jaren sterk zal verbeteren. De stichting doet in ieder geval het hare om het zover te laten komen. 'We geven iedereen die erom vraagt gerichte adviezen. En binnenkort beginnen we weer met ons sprekkend voor muziekgroepen. Daar kan sprake worden met deskundigen over repertoire-vernieuwing, over betere techniek over goede teksten, over stemvorming en ga zo maar door

Financiën

De financiën. Voor vele stichtingen een teer punt, voor Continental Sound niet. 'We hebben onze platenmaatschappij' aldus Leen La Rivière, 'die erg goed loopt, en waardoor we kunnen bijspringen op andere punten, bijvoorbeeld bij de concerten. Het is duidelijk dat één dag Continental Singers, die twee à drieduizend gulden kost, niet uit

Leen La Rivière: streven naar perfectie.

toegangsprijzen te betalen is. Ook niet als je zoals wij het optreden laat sponsoren door plaatselijke instanties: kerken, verenigingen. Daar moet geld bij. En dat komt van onze platen'. Ziet de stichting een blijvende markt voor reli-pop, reli-rock en

andere moderne geestelijke muziek? 'Zolang je maar iets van kwaliteit blijft brengen, dat op een specifieke groep is gericht, op jongeren van 17 tot 30 bijvoorbeeld, of op jongeren van onder de twintig, dan is er geen sprake van oververzadiging.'

Sjofar

'We hebben in feite vier hoofdactiviteiten, vertelt hij. 'We doen aan management voor gospelgroepen, we hebben de alleen-verkooprechten voor de Amerikaanse platenmaatschappij Word, we hebben een muziekuitgeverij van geestelijke muziek, en we hebben als nieuwste tak de uitgave van het muziekblad Sjofar

Wat het eerste punt betreft: Continental Sound is dus de instantie die groepen als The Continental Singers, New Hope, Shekinah en binnenkort de Zweedse groep Choralerna naar Nederland haalt. Wat het tweede punt betreft: Continental Sound is de instantie die in Nederland platen uitbrengt van bovengenoemde groepen en bovendien van Pat Boone, Andrae Crouch, Garth Hewitt, Barry McGuire. En het blad Sjofar, dat minstens eenmaal per kwartaal uitkomt, staan alle activiteiten van de stichting vermeld, evenals de Toppen van Word Records, waarin in mei nog de single van New Hope nummer één stond

Perfectie

'Van amateurs zijn we professionals